

جوانمردی؛ دست یافتن به رشد و بالندگی و کمال انسانی

جوانمرد کیست و جوانمردی چیست؟ جوانمردی نقطه اوج مردانگی و انسانیت است. جوانمرد به آن کسی اتلاق می شود که برای روشن شدن مجلسی خود را می سوزاند، جوانمرد آن کسی است که دست افتاده ای بگیرد، بر کسی ظلم و تعدی نکند و بار خود را بر خلق نهد.

از کریم اهل بیت امام حسن مجتبی(ع) نقل است که فرمود: جوانمرد کسی است که در نگهداری دین و عمل به آن تلاش کند، در اصلاح اموال و ثروت خود همت گمارد و در رعایت حقوق طبقات مختلف پابرجا باشد. جوانمرد به آن کسی گفته می شود که بتواند دین خود را به هوای نفس نفروشد، دنیای زودگذر را با بهشت جاودانی و رضوان الهی عوض نکند. همچنین نقل است که روزی معاویه در مجلسی از دومین اختر تابناک امامت و ولایت سوال می کند که مروت و جوانمردی چیست؟

امام حسن(ع) در پاسخ وی هفت ویژگی مهم برای جوانمردی بیان می فرمایند که عبارتند از حفظ دین، اصلاح کسب و کار، حسن منازعه در گفتگو، سلام کردن، نرم سخن گفتن، جلب محبت مردم و پرهیز از اموری که به انسان ارتباطی ندارد.

جوانمرد باید در استفاده از کلمات ناشایست در بحث خودداری کند و از آلوده کردن کسب و کارش به حرام دوری نماید.

اگر کسی یا ورزشکاری از چنین ویژگی هایی برخوردار نباشد و احیانا عملی از او سریزند که درست در مقابل ویژگی های ذکر شده در بالا باشد ناگفته پیداست که حضور آنها در ورزش نامانوس خواهد بود و هرگز از مقبولیت خاص برخوردار نشده و مورد اقبال عموم قرار نخواهد گرفت.

اگر در ورزش کسانی پیدا بشوند که بر مردم ستم بکنند و دروغ بگویند و چشم بر روی واقعیت ها ببندند و حقایق را فدای مصلحت ها بکنند بر او نمی توان نام ورزشکار نهاد و به وجودش افتخار کرد هرچند که عناوین زیادی را با خود یدک بکشد و قوت بازو و ستبری سینه بهتر از دیگران داشته باشد.

قدرت جسمانی بخشی از ورزش را تشکیل می دهد. اگر این ویژگی با معنویات پیوند نخورد و جنبه روحانی آن در نظر گرفته نشود ورزشکارانی به بار می آیند که در آنها نمی توان اثری از اخلاق نیکو و راز و رمز مردانگی و جوانمردی پیدا کرد.

اگر قهرمانی و ورزشکاری و یا شخصی قدرت غلبه بر هواهای نفسانی را

نداشته باشد می تواند عامل به وجود آمدن فجایع غیر قابل جبرانی باشد.

اگر تمرین، تلاش، مسابقه، مبارزه، پایداری، مقاومت و شجاعت به مرز شعور و معنویت و معرفت نرسد ابتر خواهد بود.

جوانمرد و پهلوان به آن کسی گفته می شود که به رشد و بالندگی و کمال انسانی دست پیدا بکند. قهرمانی تنها در مدال گرفتن و با قدرت بودن از نظر جسمانی خلاصه نمی شود بلکه هدف و مقصود از ورزش ارتقای سطح قدرت جسمانی و پیوند آن با اخلاق و معنویت است.

ممکن است برخی ها این پیوند را فقط در حرف خلاصه کنند. به ظاهر آنچنان بگویند و ادعا بکنند آن سرش ناپیدا ولی در عمل کارهایی انجام بدهند کاملاً در مقابل ویژگی های جوانمردی. به ادعاهای این قبیل افراد نباید اهمیتی قایل شد. آنها همواره تلاش خواهند کرد اوضاع را به نفع خود اداره کنند غافل از این که شیپور رسوایی شان دیر یا زود نواخته خواهد شد.